

Другари народни претставители,

Ние во Македонија ја добивме борбата на две полинија. Македонија е слободна. Ама нам ни претстои работа, долга и упорна борба. Ние треба да ја спечалиме борбата и на политичкото поле. Во Македонија и во сите земји на Југославија денеска непријателот на нашиот народ, кој до неодамна фронтално напаѓаше на нас, заедно со сите елементи што се ставија на служба на воените завојувачи, германските и бугарски окупатори, денеска тој непријател е скршен, ама тој не е поништен. Тој се замаскирал, тој се сокрил и скришно работи за уништуението на придобивките од нашата народно-ослободителна борба. Другарот Тито на едно место, во еден свој говор вели, дека најглавната опасност, што виснала над народите на Југославија и која прети на иднината на народите од Југославија, тоа се шовиниско-сепаратистички тенденции, што се покажуваат во разните делови на нашата земја, тоа се така наречените локални патриотизми на некои мали окрузи.

Еве до какво положение дојдовме.

На границата кај Сава, помеѓу Војводина и Србија поставена е царинска граница, жито не можеше да преваѓа од тие краеве во Босна, во попалената Босна, Црна Гора, Лика и Хрватска итн.

Косовско-метохиската власт забранила да се сечат дрва во Качаник за Скопје.

Натака: кумановското подручје забранило изнесување на жито за Врање. Онова Куманов и онова Врање, кои земаја најживо учество во овие тешки борби.

За едно проклето село на Козјак се караат македонските и српските партизани чие е тоа село, македонско или српско.

Натака. ~~Ама што натака.~~ Работата за некоја проклета шайкача се чула дури до Белград, и во преприказувањата се вели, како овде никој не смеј да носи шайкача, а не се гледа фактот, што ја гледам толку шайкачи тука.

Уште еден пример. Наши српски другари давале слободни дозволи на некои Срби и Македонци за преваѓање во Македонија не чекајќи ги решенијата на Националниот Комитет. Македонските другари ги позатвориле. ~~Иквевривнехнахнакврухистаквумитатехеривкихляквру~~ Го чула тоа белградската чаршија. И преприказува. А некои од духовните лица се осмелуваат и дури со потсмев да прашаат: "Нешто не ви оди во Македонија, треба пак да се пракја Темпо да ја уреди работата". Како да е Темпо заштитник на српството во Македонија. И така, имате српски лагер, спрема прикажувањето на белградската чаршија.

43 нешто
Што се гледа од сето тоа? Се секлава дека непријателот успеал да влезе во нашите редови и да ровари. А нашата цел е остро да удриме по сите такви тенденции на сите непријатели и остро на сите да кажеме дека Македонија е македонска и југославијанска, дека Србија е српска и југославијанска. /Ракоплесканиа/. А онова село на Козјак, тоа е село на Титова Југославија, па било во Македонија или Србија. Ние дадовме наредба да се бере гората од Качаник и пренесува во Скопје, зашто и Качаник и Скопје се навоѓаат во Југославија.

Това са тие шовинистички тенденции. Целта им е јасна: да се распарча Југославија, да се ослаби една силна, една моќна, една голема Југославија, која би била важен фактор на Балканот, во Средна Европа, која би била заштитник на славјанството на Балканот, која би била моќна пречка на секој империалистички чекор на Балканот. /Ракоплескања/

Јасно е дека тие лугје идат со тенденција од некои тугји кругови, кои настојуваат да ги повторат националните борби на нашата голема земја.

Ние, другари, не поставивме за цел на нашата борба само да се ослободиме од окупаторот, ние не ја поставивме за цел, значи, само нашата национална независност. Затоа ќе работиме и нема да позволиме ни стопански ни политички да зависиме од тугји сили, а поготово од оние што имаат империалистички стремежи на Балканот.

Ја мислам и велам, дека во Македонија има тенденции за разлабување на централната власт во Македонија. Де, не знам, еден округ, де не знам ова... Секој си ја чува својата прчварница, а не гледа да ни е неопходна цврста власт во Југославија, цврста власт во Македонија.

Ние ќе ја спечалиме борбата на политичкото поле. Ама треба да се најдеж непријателот, што се замаскирал и да се дотера. И ние јавно велиме: ние ќе го најдеме непријателот и ќе до дотераме.

Ние во Македонија кренавме вооружена борба тогаш кога никој не веруеше. Ама ние веруевме во своите раци, се надеевме и веруевме дека ќе успееме. И успејавме. Успејавме со цврста решителна борба. Успејавме тогаш што малку од нив веруеја да ги собереме околу себе сите Македонци и оние што ги викаја србомани и оние што ги викаја бугарофили. Ама сега кога се ослободивме, се покажале некои тенденции што пак имаат корен во тугина. И ние сега што? Ние треба да им кажеме, да им докажеме, дека никаква тугја сила нема да дојде, дека единствена сила е нашата војска /Ракоплескања и повици: "Така е!"/ и цврсто да ја земеме в раци народната власт.

Да не го толкуе некој од нив нашето извесно незнаење по прашањето на власта како слабост. Да се даде учество на целиот народ во народната власт, кој цел учествуваше во овај борба. Тоа ќе можеме да постигнеме ако работиме на превоспитањето и освестувањето на нашиот народ. А тоа треба да се постигне заради тоа, што треба да ја имаме сета власт во свои раци. Тоа е потполната демократизација на нашата народна власт. И ние ќе спроведеме таква власт во Македонија. Нашата власт ќе ја движи творческата сила на народот. Ќе ја снесат бирократијата, ~~от~~ која се плачете, ќе ги снесат сите тие лоши работи, зашто народот здраво ја избира својата власт. Ние не се плашевме да му дадеме на овој народ оружје и да одиме во борба со него, ние нема да се плашиме и да му дадеме власт во негови раци.

Друга една работа. Ние треба да позволиме права слободна критика, здрава критика. Да, здрава критика. Без здрава критика нема здрава работа. Само при тоа треба да се пази. Има извесни лугје кои не сакаат да критикуваат здраво. Тоа са непријателите на нашата борба. И ја нив би ги предупредил еднаш, убедувајќи и предупредувајќи неколку пати, а не помага ли ништо ја би ги дал нив пред народен суд. Со такво поставување на работата, ние ќе можеме да оствариме една вистинска народна демократска власт. Само, да не сметат другарите дека овај сегашна власт не е демократска власт. Овај власт излезе од три и пол годишната борба и ако не е избрана со ~~така~~ ^{Куглин}, тајна е избрана со крвта на најарните синови на тој народ.

Штом борбата беше свршена, ние го прашавме народот да ли ѝа признава тој нашата борба, да ли ги признава тој нашите успеси во таја борба. Со тоа уште повеќе го зајакнавме единството на македонскиот народ. Како што во течението на оваја борба беше земал участие во еден фронт целиот народ, така и денеска треба да земе участие во изградувањето на народната влас.

Се говореше тука от предговорниците и за националните малцинства. Ѓа би сакал по тоа прашање да кажам нешто. Националните малцинства имаат право на свој културен и национален живот. Ама, тие тоа право треба да го спечалат во борба. Во основното начело на оваја војна е, дека ни еден народ не може да се ослободи без борба. За слободата на македонскиот народ паднаа героите на македонскиот народ. Падна Мирче Ацев, падна Страшо Пинџур, паднаа знајни и незнајни герои, се лееше крв по сите ридишта на Македонија, Србија, Црна Гора, Хрватска итн. Таја слобода со крв е постигната, затоа е така добро чувана, затоа така добро е бранета. /Ракоплесканиа/ Затоа порачуеме на нашите сограѓани, ~~ни~~ ~~ее~~ ~~вели~~, Турци и Албанци да земат участие во изградувањето на народната влас и да ги бараат своите права, ама оние кои во оваја борба ѝа дадоа драговољно својата крв.

~~/Понатаму другарот Темпо говорейки за дневните прашања, се запра на културно-просветното прашање/~~

И трекјата борба треба да ѝа добиеме, борбата на културно-просветното поле. Никаде не владее таква неписменос како во Македонија. Тоа е последица от ропскиот живот, от ропството што со векови го преживуеше македонскиот народ. Ама, дека ~~уживањата~~ сите можности за развивање на културно-просветна работа огромни, тоа се гледа по тие факти дека и против ропството и теророт на великосрпската реакција во Македонија се гаеше македонската култура, раснеше, тлееше тајно, нелегално, наспроти на террот, наспроти на реакцијата.

И таја трекја борба ние ќе ѝа добиеме. Така ќе ѝа сочуваме слободната моќна демократска федеративна Југославија. /Бурни ракоплесканиа

FV

909 ситох 3 а сур 3

8438

2037

365

Да се позабавиме прво со Турците.

Турците, особено во брегалничко-струмичкиот край, во огромна мерка допринесоа за успехот на нашата борба и со право можат да бараат да учествуваат во сите придобивки, спечалени со нашата борба, затоа што доброволно ја даваа својата крв и своите животи. Тоа исто може да се каже за тиквешката област, а нешто помалку и за Скопје.

Во врска со тоа, ја би сакал да кажам сите оние, што не земале учество во изградувањето на нашата народна власт, да земат учество во остварувањето на задачите, што стојат пред нашата народна власт.

Во врска со тоа, му одговорувам на другарот Хасан Шукри и велам, дека кај нас нема големи и мали, силни и слаби, затоа што ние сите учествуваме во таа борба, сите дававме жртви, затоа и сите ќе учествуваме во таа власт.

Би кажал некој збор и за Албанците. Албанскиот народ от тетовскиот и гостиварскиот край уште нема право на полна слобода, затоа што не заслужил тоа. Требеше да заслужат тие другари Албанци от Гостивар за да земат и равно учество во народната власт. Тоа смело га кажувам, дека тие многу терор правеле, многу крв пролеале во тие наши краишта. Ама тоа не се односи на Албанците от струшкиот и дебарскиот край. Тие учествуваа во нашите борби и имаат право да учествуваат и во народната власт.

Со еден збор сите национални малцинства можеле и можат да учествуваат во борбата против фашизмот и реакцијата, да земат учество во изградувањето на народната власт и да докажат дека имаат полно право на соштествување како национални малцинства во Македонија.

Смело да поставиме и такви прашања. Ние ќе победиме и на политичко поле. Вистина тешки задачи стојат пред нас. Ние во Македонија треба да решиме ваков проблем: да создадеме државни раководители, да создадеме организирана нова народна власт, која ќе ги земе уздите во свои раци.

За таа цел, ја би дал некои сугестии. Мене ми се чини, дека би било умесно предложение на народните претставители да се формираат школи, да се почне со курсеви, каде младината или старите, предајни на македонскиот народ, ќе научат како се водат политички, стопански и финансиски работи, за да можат да го заштитат македонскиот народ и да ја раководат неговата држава.

Ние и таа битка без секое сомнение ќе ја добиеме. Ние ќе ја добиеме затоа што ја познаваме неисцрпната народна енергија. Ние го знаеме тоа от 1941 год., 1942, 1943 година. Знаеме и сега, а ќе знаеме и утре. И затоа велам, дека ние ќе ја добиеме битката и на политичко поле.